

[Udenrigsministeren.]

var det, fordi jeg havde Tro paa hans Oprigtighed. Efter den Tale, som den tidligere Statsminister holdt her i dette høje Ting den 4. December, med de Tilsnelser, han gjorde sig skyldig i, og de Insinuationer, han fremsatte, er det vanskeligt for mig at bevare denne Tro.

Jeg har aldrig i hele min Løbebane, hverken her eller i Udlandet, nogen Sinde truffet en Politiker i fremtrædende Stilling med en saa begrænset Forstaaelse af, hvad udenrigspolitiske Hensyn kræver, som hos det ærede Medlem.

Naar det ærede Medlem beskylder mig for politisk Dobbeltspil, maa jeg erindre om, at det ikke var mig, men det ærede Medlem, der rejste Landet rundt og paa offentlige Møder forkyndte en Udenrigspolitik i Strid med de Løfter og Tilsagn, han havde givet Rigsdagen, og paa Trods af Folketingets Paalæg til ham: Alle disse Taler om „Sydslesvig genvundet“, det vil sige Ejdergrænsen som Maal, om Sydslesvigs Løsrivelse fra Tyskland og om, at Danmark skulde rejse Krav om en ny § 5, alle disse Taler har han holdt, først under Paaskud af at tale som Privatmand, senere under Foregivende af kun at tale for indenlandske Tilhørere.

Disse Taler med skiftende Standpunkter, der tjente til at underminere Rigsdagens Ønsker og Beslutninger, har han holdt uden i noget Tilfælde forud blot saa meget som at underrette mig om deres Indhold. Naar han blev draget til Ansvar for dem her i Folketinget eller i andre Møder, har han hver Gang søgt at komme fra det ved at sige, at han ikke kendte Bladenes Referater, at han ikke læste Aviser, og at han i Virkeligheden havde sagt noget andet, end hvad hans egen Presse og Ritzaus Bureau havde refereret. Det er den Holdning, det ærede Medlem regelmæssigt har indtaget, naar han skulde staa til Ansvar for sine Taler. Det ærede Medlem har aldrig kunnet eller villet forstaa, at han som Danmarks Statsminister havde et større Ansvar end en menig partipolitisk Agitator. Han har ikke forstaaet, at naar man er Statsminister og taler offentligt om udenrigspolitiske Spørgsmaal, saa taler man paa hele Landets Vegne.

Det ærede Medlem har ikke taget Hensyn til, hvordan en saa besynderlig Optræden maatte virke i Udlandet. Selv om vel ikke alle hans Taler er blevet omtalt i udenlandske Blade, er der dog ikke Tvivl om, at de er blevet bemærket af fremmede Landes Gesandter og rapporteret til fremmede Regeringer. Hvorledes skulde, under de Omstændigheder, Danmarks Ønsker og politi-

ske Maal vedblivende staa klart for Udlandet? Hvorledes kan overhovedet den af det ærede Medlem fremkaldte Tvetydighed og Selvmodsigelse undgaa at skabe Uklarhed i Udlandet?

Hvad vilde man sige til, at en af vore Gesandter retter en officiel Henvendelse til en fremmed Regering i et stort og betydningsfuldt Anliggende og saa gør det paa følgende Maade: „Her kommer jeg med en officiel Henvendelse fra den danske Regering, som har givet mig Ordre til at anbefale den paa det varmeste, og det gør jeg herved. Men nu skal I høre min private Mening om Sagen, og den er en helt anden.“ Tror man, dette vilde styrke eller svække Henvendelsen?

Da jeg i sin Tid efter det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens Opfordring indtraadte i hans Regering, var det ham bekendt, at jeg ikke er Venstremand, ligesom det er den nuværende Statsminister bekendt, at jeg ikke er Socialdemokrat. Jeg er ikke Politiker. Jeg er ikke Medlem af Rigsdagen og ikke engang af et politisk Parti.

Jeg ser af Bladene, at den afgaaede Kirkeminister har udtalt, at han trængte til 6 Maaneders Ferie efter sin anstrengende Ministertid. I Udenrigstjenesten regner vi ikke med saa lange Ferier, men jeg gør ikke nogen Hemmelighed af, at jeg gerne vilde have haft nogle Uger fri og derefter overtaget en mindre byrdefuld Bestilling efter Regeringen Knud Kristensens Afgang. Naar jeg imod mine egne Ønsker og Planer — jeg beder bemærket, at jeg her taler som Privatmand — paatog mig at fortsætte som Udenrigsminister, saa var det, fordi jeg efter de Opfordringer, der blev rettet til mig, følte det som en Pligt.

Jeg har som Medlem af den tidligere Regering sat alt ind paa mit Arbejde og alle mine Kræfter ind paa at løse de Opgaver, som min Stilling førte med sig. Det har ikke været let at være Udenrigsminister i den Periode, og jeg venter heller ikke, at det skal blive let i den Tid, vi staaer over for nu. Jeg har under mit Arbejde i den afgaaede Regering mødt megen Anerkendelse, Paa-skønnelse og Venlighed, ja, jeg kan sige, at jeg har ikke mødt andet. Først nu bagefter, da jeg har taget Konsekvensen af, hvad jeg føler som min Pligt, strømmer den tidligere Statsminister pludselig over af Vrede.

Det ærede Medlem sagde, at han ikke havde været i Stand til at gennemskue mit foregivne Dobbeltspil. Nej, det tror jeg, for der var ikke noget at gennemskue. Det ærede Medlem insinuerede tilmeld, at jeg skulde have konspireret bag hans Ryg med